

SLOUGHI

Domarkompendium framtaget till Svenska Vinthundklubbens domarkonferens 2022.

Detta kompendium får användas fritt av Svenska Vinthundklubben och Svenska Kennelklubben.
Alla fotografers medgivande finns gällande publicering.

Kommentarer är gjorda av Per Lundström och Tiina Koolmeister-Wallin och bygger på kommentarer gjorda av Göran Bodegård och Birgitha Runmarker till domarkonferensen 1992 samt kompendiet från 2012 av Göran Bodegård.

Innehållsförteckning

Helhetsintryck	4
Viktiga måttförhållanden	5
Uppförande/karaktär	5
Huvud	5
Hals.....	7
Kropp.....	7
Svans	8
Extremiteter	8
Framställ	8
Bakställ.....	8
Rörelser	10
Hud.....	10
Päls	10
Storlek/vikt.....	10
Fel.....	11
Diskvalificerande fel	11
Rasspecifika avelsstrategier, RAS	11
Viktiga saker att komma ihåg	12
Skillnader mellan sloughi och azawakh	12

Standardtexten publiceras till vänster, rasklubbens kommentar till höger i *kursiv* stil.

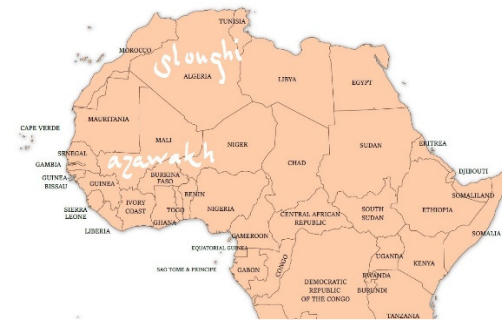
Vi har valt att endast illustrera med foton på hundar av utmärkt typ inom standardens variation, det gäller även bilder som illustrerar rörelser, huvuden och detaljer.

SLOUGHI

FCI-nummer 188
FCI-standard på franska publicerad 1998 01 08
FCI-standard fastställd av FCI General Committee
1998 01 08
Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för
standardfrågor 2020-08-06

Ursprungsland/hemland

Marocko

Användningsområde

Vinthus

FCI-klassifikation

Grupp 10, sektion 3

Bakgrund/ändamål

Sloughi har funnits i Nordafrika sedan åtskilliga århundraden. Idag är rasen mest förekommande i Marocko, som har ansvaret för rasstandard. Sloughi förekommer endast med släthårig päls.

Landskapet i norra Afrika skiftar från berg, genom karga stenöknar till Saharas sand. De olika typerna av terräng har under århundraden format olika typer av rasen, från den stora kraftiga bergssloughin, som oftast var brindle eller mantlad till färgen, till den mindre och elegantare slättsloughin, som oftast var sandfärgad.

Om man betänker den oerhört stora landytan sloughin är utbredd över så kan man inte förvänta sig att rasen visar samma homogenitet som vissa andra, sedan århundraden genomslade vinthusraser, visar hos oss. Jämför till exempel med "kusinrasen" saluki med sina varierande typer. Man måste förstå typskillnaderna och inse att de rymmer inom rasstandard och att ingen av dem är mer korrekt än den andra. Sloughin är än idag berbernas högt värderade jakt- och vakthund. De främsta bytesdjuren är gasell och hare. Hundarna socialiseras även tidigt med stammens gethjord för att skydda den mot schakaler, som hundarna vid behov förföljer och dödar. Sloughin är mannens hund, den delar sin herres tält och dricker mjölk från hans bågare. Den är lika värdefull som en häst på grund av sin viktiga roll som jakt-hund. När en sloughi dör sörjs den som en människa.

Sloughins bruksprov är som för andra vinthundar lure coursing.

Helhetsintryck

Sloughi ger ett mycket ädelt och elegant intryck genom sin hållning, sin tunna hud och sin torra muskulatur.

Sloughin har öppna vinklar fram och bak. Man ska få en tyllig uppfattning om att benen är lodrätt ställda. Det ganska branta korset och de öppna bakbensvinklarna gör att hunden i stående inte täcker mycket mark. Hasorna är inte särskilt låga. Som helhet har sloughin ett ganska mjukt linjespel.

Sloughi har ett ganska mjukt linjespel.

Viktiga måttförhållanden

Hos en hanhund med idealmankhöjden 70 cm bör kroppslängden, mätt från skulderbladsled till sittbensknöl, vara 67–68 cm. Hos en tik med idealmankhöjden 65 cm bör kroppslängden, mätt från skulderbladsled till sittbensknöl, vara 62–63 cm. Förhållandet mellan kroppslängd (mätt från skulderbladsled till sittbensknöl) och mankhöjd skall vara 9,6:10. Förhållandet mellan bröstkorgsdjup och mankhöjd skall vara 4:10. Förhållandet mellan skalle och nosparti skall vara 1:1.

Sloughin ska generellt vara något högre än lång (100:96), dvs knappt kvadratisk.

Den ska vara tydligt högställd.

Höftbensknölarna ska vara väl synliga och alltid i nivå med eller något högre belägna än manken.

Från vänster till höger – två tikar, en hanhund och en tik, alla av utmärkt typ och könsprägel.

Uppförande/karaktär

Sloughi är stolt och högdragen men mycket tillgiven sin ägare, som den försvarar vid behov. Sloughi har jaktinstinkt och är kapabel till långvarig fysisk ansträngning, men uppskattar också inomhuslivets bekvämligheter.

Sloughin är högdragen och stolt gentemot främlingar och kan te sig något sorgset vaksam. Den är tillgiven gentemot sin familj och sina närmaste vänner, och även mot tidigare obekanta personer, när de väl lärt känna dem.

Huvud

Sett i profil skall huvudet vara långsträckt, elegant och finmejslat men ändå tämligen kraftfullt. Uppifrån sett har huvudet formen av en mycket långsträckt kil, som är bredast vid skallen och gradvis avsmalnande mot nospetsen.

Det triangulära intrycket från alla håll är mycket väsentligt för rastypen, och förstärks av öronansättningen. Huvudet ska vara torrt och ha tunn hud.

Skallparti

Skalle	
I profil skall skallen vara flat. Skallpartiet bör vara tämligen brett, 12–14 cm från öra till öra. Bakre delen av skallpartiet skall vara tydligt avrundat och skallens sidor skall vara harmoniskt rundade. Ögonbrynsbågarna skall vara endast svagt framträdande. Pannfåran skall vara obetydligt markerad. Hjässbenskam och nackknöl skall vara svagt framträdande.	<i>Sloughins skalle ska vara flat och förhållandevis bred. Det står inget om skallens djup, däremot att huvudet ska vara kilformat och kraftfullt. För att få balans krävs därmed ett passande djup.</i>

Stop	
Stopet skall vara obetydligt markerat.	

Ansikte

Nostryffel	
Nostryffeln skall vara svart. Den skall vara ganska stor, så att den inte ser knipt ut. Näsborrharna skall vara väl öppna. Då nostryffeln inte hålls upp av näsbenets struktur, sluttar den lätt nedåt.	

Nosparti	
Nospartiet skall, utan överdrifter, vara format som en lång kil. Det skall vara lika långt som skallpartiet. Nosryggen skall vara rak.	

Läppar	
Läpparna skall vara tunna, smidiga och precis täcka underkäken. Mungiporna skall synas så litet som möjligt.	

Käkar/tänder	
Tänderna skall vara normalt utvecklade. Käkarna skall vara starka och jämna. Saxbett.	<i>Det ska vara en väl utvecklad underkäke, som ger god plats åt tänderna.</i>

Ögon	
Ögonen skall vara mörka, stora och väl infattade i ögonhålorna. De kan ibland täckas av lätt snedställda ögonkanter. Uttrycket är mildt, något vemodigt och drömmande. Hos hundar med ljus pälsfärg är ögonen vanligen bärnstensfärgade. Ögonkanterna skall vara pigmenterade.	<i>De ibland snedställda ögonkanterna kan göra att ögats form uppfattas som trekantig.</i>

Öron	
Öronen skall vara högt ansatta, dvs något över ögonhöjd. De skall vara nedhängande och ligga väl an mot huvudet. De får inte vara för stora. Till formen skall de vara triangulära, med lätt avrundade öronspetsarna.	<i>Sloughin får inte ha rosenöron som är vanligt på en del andra vinthundsraser. Det är ett diskvalificerande fel enligt rasstandarden.</i>

Det triangulära intrycket från alla håll är väsentligt för rastypen och förstärks av öronansättningen.

Hals	
Halsen skall vara lång och väl ansatt. Från sidan sedd är dess övre del lätt välvd. Halsens längd skall vara ungefär lika med huvudets längd. Huden på halsen skall vara tunn och stram, utan överflödigt halsskinn och med kort päls.	<i>Sloughin har en ganska mjuk halsansättning och inte lika skarp som på azawakh, beroende på en något mer tillbakalagd skuldra.</i>
Kropp	
Överlinje	
Överlinjen skall vara mjukt och harmoniskt välvd. Höftbensknölnarna skall vara väl synliga och alltid i nivå med eller något högre än manken.	<i>Överlinjen får vara högre bak och absolut inte vara avfallande. Den ska ha en lätt välvd länd med kraftig muskulatur.</i>
Manke	
Manken skall vara väl markerad.	
Rygg	
Ryggen skall vara kort och nästan plan.	
Ländparti	
Ländpartiet skall vara kort, torrt, brett och lätt välvt.	
Kors	
Korset skall vara kantigt och brett. Det skall vara sluttande, men inte för brant.	<i>Det är viktigt för rastypen att höftbensknölnarna är synliga.</i>
Bröstkorg	
Bröstkorgen får inte vara för bred, men den skall vara lång och nå nästan till armbågspetsen. Revbenen skall vara flata.	<i>Förhållandet mellan bröstkorgsdjup och mankhöjd ska vara 4:10. Bröstbenet ska vara av god längd.</i>
Underlinje och buk	
Bröstbenet skall vara långt och uppdraget. Buk och flanker skall vara väl uppdragna. Underlinjen skall vara harmoniskt bågformad, varken för kantig eller för tvärt uppdragen.	<i>Sloughin uppvisar en kort men tydligt S-kurverad underlinje.</i>

Svans	
Svansen skall vara tunn och torr. Den skall vara ansatt i korsets förlängning och bäras under rygglinjen. Den skall nå minst till hasleden. I vila är svansspetsen tydligt böjd.	<i>I vila ska svansen bäras tydligt böjd, det vill säga sabelformad. För kort, för bepälsad samt felburen svans är fel. Behäng på svansen är ett diskvalificerande fel.</i>

Extremiteter

Framställ

Helhet	
Frambenen skall vara lodrätt ställda och parallella.	<i>De ska vara flata, strama och välmusklade.</i>

Skulderblad	
Skulderbladen skall vara långa och tillbakalagda.	

Överarm	
Överarmarna skall vara starka.	

Underarm	
Underarmarna skall vara torra och väl musklade.	

Handlov	
Handlovarna skall vara smidiga och starka.	

Mellanhand	
Mellanhänderna skall vara smidiga och starka.	

Framtassar	
Framtassarna skall vara torra och långsträckt ovala. Hos lätt byggda sloughi har de ofta formen av en hartass. De två mellersta tårna skall vara påtagligt längre än de andra. Klorna skall vara svarta eller pigmenterade.	<i>Tassarna ska ha hud mellan tårna för att underlätta jakt i ökensand.</i>

Bakställ

Helhet	
Bakbenen skall vara lodrätt ställda och parallella, med flat muskulatur och framträdande senor.	<i>De ska vara flata, strama och välmusklade.</i>

Lår	
Låren skall vara flata och muskulösa.	

Underben	
Underbenen skall vara långa med god muskulatur.	

Has/hasled

Hasorna skall vara starka och väl vinklade.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara starka och utan sporrar.

Baktassar

Baktassarna skall vara torra och långsträckt ovala. Hos lätt byggda sloughi har de ofta formen av en hartass. De två mellersta tårna skall vara påtagligt längre än de andra. Klorna skall vara svarta eller pigmenterade.

De långa mellersta tårna är ett särdrag som också finns hos saluki.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.

Hundar av utmärkt typ och helhet där det kan finnas något mindre detaljfel.

Rörelser	
Skrutt, trav, galopp. Rörelserna skall vara smidiga, lätta och vägvinnande samt täcka mycket mark.	<i>Det är viktigt att rörelserna är vinhundslika, det vill säga lätta, låga och effektiva. Frambensrörelserna ska inte vara höga. Huvudet sänks något i rörelse.</i>

Fyra utmärkta hundar med rastypiska rörelse, där den svartmantlade hunden har något högt buren svans.

Hud	
Huden skall vara mycket tunn och stram utan veck eller överflödigt halsskinn.	

Päls

Pälsstruktur	
Pälsen skall vara mycket kort, slät och tunn.	

Färg	
Alla nyanser av sandfärg med eller utan svart mask, svart mantel och svart brindle. Sandfärgen får ha alla nyanser från ljus sand över till rött, med eller utan svarta hårspetsar (fawn).	<i>Brindle kan vara med eller utan svart mask. En liten vit fläck i bringan tolereras, men anges som fel i standarden. Vitt på tassar inte önskvärt. Vita "strumpor" är diskvalificerande.</i>

Storlek/vikt

Mankhöjd	
Hanhundar: 66–72 cm	
Tikar: 61–68 cm	

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

- Avvikelse från önskvärda proportioner mellan mankhöjd och kroppslängd.
- Något tung och grov i huvud och kropp.
- Stop som är för mycket eller obetydligt markerat.
- Ljusa ögon.
- Rygglinje som inte är plan.
- Kors som är smalt, för brant eller för flackt.
- Buklinje som inte är tillräckligt uppdragen.
- Välvda/runda revben.
- Bröstkorg som är kort, kantig eller för tvärt uppdragen sedd i profil.
- För kort svans; för bepälsad svans; felburen svans.
- Rund muskulatur.
- Hård och grov päls.
- Liten vit fläck i bringan.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Kroppslängd som påtagligt överskrider mankhöjden.
- Höftledsknölar belägna påtagligt under mankhöjdens nivå.
- Pigmentlöshet.
- Över- eller underbett.
- Ståndöron, eller öron som bärs resta med framåtvikta öronspetsar, för långa öron, bakåtvikta öron (rosenöra).
- Päls som är för lång.
- Behäng på ben och svans.
- Vita "strumpor".
- Pälsfärg som inte är standardenlig.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Rasspecifika avelsstrategier, RAS

"Då exteriören på den svenska populationen kan anses vara god förespråkas att uppfödare ska vara väl förtrogna med gällande rasstandard samt vara observanta gällande aktuella överdrifter i rasens utveckling, inrikes och utrikes. För att kartlägga förekomsten av den genetiskt blå färgvarianten d^2 bör uppfödare DNA-testa avelsdjur för att undvika oväntade valpar med en icke godkänd färgvariant, särskilt där misstanke om bärare av d^2 finns i familjen. Uppfödare bör i avel endast använda hundar som uppfyller standardens krav vad gäller exteriör, temperament samt funktion."

Ur Rasspecifika avelsstrategier, RAS för sloughi, fastställd 2020-09-22

Sloughi – viktigt att komma ihåg

- Elegant och stram med mjukt linjespel
- Kortare än kvadratisk, 96% av mankhöjden
- Högställd, 60% benhöjd
- Kraftfullt, elegant, kilformat huvud
- Kort S-kurvad underlinje
- Lätta, låga, effektiva rörelser

Skillnader mellan sloughi och azawakh

	SLOUGHI	AZAWAKH
linjespel	korta S-kurvor	"Z-kurvor"
format	knappst kvadratisk	rektangel på högkant
temperament	högdraget stolt, sorgset vaksam	livfull, uppmärksam, fjär
huvud	triangelformat, bred hjässa, kilformat	tämligen smalt, divergerar ofta
hals	lång, väl ansatt	lång, högt ansatt
överlinje	mjuk harmoniskt välvd	plan, höjning mot höftbenen
rörelser	vägvinnande, täckande mycket mark, ej höga, låga och effektiva, huvudet sänks ofta i rörelse	elastiska, hög dansande aktion i skritt och trav
färg/tecken	nyanser av sand och rött med eller utan mask, mantel, brindleteckning, vita tecken är ej önskvärda, strumpor diskvalificerande	ljus sandfärgat till mörkt rött, svart mask, brindleteckning, vita tecken, vita tassar och vit svanspets

Stort tack till de fotografer som generöst delat med sig av sina bilder:
Inger Gelius, Tiina Koolmeister-Wallin, Åsa Lindholm, Ulla Mäkinen, Anki Jawazza Nilsson,
Ingela Näslund, Lena Persson, Susannah Thyni, Per Undén och Helena Wiström.